

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119202741
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119202741.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: T. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, V., zastúpený: Advokátska kancelária Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., IČO: 36 857 548, Nám. SNP 3, Trnava, proti žalovanému: T. C. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX/XX, V. - P., o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 03.04.2019, doručenu tunajšiemu súdu dňa 03.04.2019, domáhal ochrany osobnosti, a síce uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa ďalšieho uvádzania nepravdivých skutkových tvrdení a difamačných hodnotiacich úsudkov vo vzťahu k žalobcovi, najmä, nie však len, v spojení s jeho činnosťou v komunálnej politike, podnikateľskou činnosťou a obchodnými vzťahmi, ako aj činnosťou v rámci spoločenského, športového a kultúrneho diania, ďalej uloženia povinnosti žalovanému uverejniť na svoje náklady v rovnakých zdrojových médiách na úvodnej strane, v zodpovedajúcej grafickej a textovej úprave ospravedlnenie žalobcovi za neoprávnený zásah do jeho občianskej a profesijnej cti, a to v žalobcom požadovanom znení, uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi primerané zadostučinenie vo výške 10.000,- eur, ako aj náhrady trov konania.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že žalobca vystupuje v konaní ako fyzická osoba nepodnikateľ, v minulosti aktívny najmä, nie však len, v oblasti komunálnej politiky ako mestský poslanec, predseda športovej komisie, verejného života ako občiansky aktivista, predseda občianskeho združenia K. a v oblasti podnikania. Žalovaný vystupuje v konaní ako fyzická osoba nepodnikateľ, politicky aktívny ako poslanec Mestského zastupiteľstva T. V. (ďalej len „T.“), neúspešný kandidát na primátora T. V. v komunálnych voľbách v roku XXXX. Dňa XX.XX.XXXX v rámci diskusie kandidátov na primátora T. V., odvysielanej v regionálnej televízii T. V. a celosvetovo prostredníctvom online TV zastupitelstvo.sk, uverejnenej tiež prostredníctvom internetu žalovaný verejne uviedol o žalobcovi informácie, ktoré žalobca považuje za nepravdivé, príkro osočujúce, zavádzajúce a tendenčné, a ktoré poškodzujú dobré meno a česť žalobcu: a) od XX:XX min. žalovaný zavádza verejnosť a uvádza nepravdivé informácie v súvislosti so schválenou žiadosťou o dofinancovanie hádzanej, z čoho, okrem iných, obviňuje žalobcu v čase od XX:XX min., konkrétne, b) žalovaný v čase od XX:XX min. obviňuje neprávom žalobcu a iné osoby, že sú zapletení do podvodu, okrem iného výrokom „Aj na základe tejto žiadosti pán W. dnes čelí trestnému oznámeniu z obzvlášť závažného trestného činu subvenčného podvodu do ktorého su zapletení najvyšší predstavitelia mesta L. P., T. X. a T. X.. T. X., ktorý bol právoplatne odsúdený za subvenčný podvod, za posledné 4 roky čerpal z rozpočtu mesta pol milióna eur, vďaka pánovi W. aj“, c) žalovaný v čase od XX:XX min. obviňuje neprávom žalobcu, že ako jeden z najvyšších predstaviteľov T.

V. a zároveň predseda občianskeho združenia „K.“ podniká, údajne na čierne, šesť rokov v majetku T. V., okrem iného slovami, „Ako je možné, že jeden z najvyšších predstaviteľov mesta, ktorý je predseda o.z. K., ktorého ste účastní alebo ste jeho členom podniká na čierne šesť rokov v majetku mesta. Tu sú ľudia rovni a rovnější, tu sú ľudia, ktorí majú dodržiavať zákony a ktorí nemajú dodržiavať zákony?“ Žalovaný dňa XX.XX.XXXX na T. zastupiteľstve T. V. verejne uviedol o žalobcovi informácie, ktoré žalobca považuje za nepravdivé, prikro osočujúce, zavádzajúce a tendenčné, a ktoré poškodzujú dobré meno a česť žalobcu, kedy v čase od X:XX min. žalovaný obviňuje, okrem iných, žalobcu a zavádza verejnosť vo viacerých bodoch, vytvára „chobotnicu“ so „šípkami“, uvedením sumy 30.000 eur ako žiadosť z dotačného mechanizmu v zmysle VZN, zavádza informáciou o rozdeľovaní dotácií športovou komisiou, okrem iného nasledovnými výroky: „Aby občania pochopili akým spôsobom sa schvaľujú dotácie, aký je dotačný systém, cez aké komisie a rady musí prejsť to, aby niekto dostal dotáciu, tak je to nasledovné. Najskôr prepojenie. T. X. sponzoroval kampaň T. W., ktorý vyhral voľby a teraz je primátorom mesta. T. X. je bratom T. X.. L. P. je prezident HC U., predseda U. a spolupracovník T. X.. Dotačný systém funguje nasledovne. Do rozpočtu sa dajú peniaze, ktoré komisia športová prerozdelená pre jednotlivé kluby. Predseda športovej komisie je T. X., brat T. X.. Ak prejde materiál cez komisie, posúva sa na mestskú radu, P. aj X. sú obidvaja členmi mestskej rady. Mestská rada odporučí materiál mestskému zastupiteľstvu. MsZ schvaľuje dotáciu a primátor potvrdí svojim podpisom uznesenia MsZ. Takto odchádzali dotácie konateľovi jednotlivých spoločností. Bola to U. V. a U.. T. X. má v priestoroch športovej haly svoju kanceláriu, kde podniká. Aby si občania vedeli predstaviť koľko odišlo z rozpočtu mesta do akože hádzanej, tak je to toto číslo. XXX XXX eura za X roky.“ Žalovaný na sociálnej sieti „K.“ a www.V.sk uverejnil verejne dostupný príspevok, ktorý sa nezakladá na pravde, a v ktorom obviňuje žalobcu, že určitú skupinu osôb označil súhrnne za „nesvojprávne ovce“, nasledovným výrokom „Z., obviňovanie, vyhrážanie sú presvedčiacie metódy T. W., čo nám opäť predviedol na MsZ a určite si nimi nezíska ľudí. O sto šesťnástich občanov V. si dovoľí povedať, že ich postup vo veci vyjadrenia sa k územnému plánu je nenormálny, pričom postupovali v zmysle zákonov. Ešte ďalej zašiel T. X., poslanec a člen mestskej rady, ktorý ich označil ako nesvojprávne ovce. L. T. W. a pán T. X., nie sme ani čísla, ani ovce, sme ľudia s vlastným názorom a jasnou predstavou.“ Na webstránke „V. bol uverejnený verejne dostupný príspevok, v ktorom sa žalovaný vyjadruje v rámci zasadnutia MsZ dňa XX.XX.XXXX k použitiu dotácií T. V. vybraným subjektom, a kde spája osobu žalobcu s ďalšími osobami, ktoré súhrnne vrátane žalobcu vykresľuje ako osoby, ktoré mali, vychádzajúc z obsahu vyjadrenia žalovaného, protiprávne nakladať s týmito dotáciami, voči čomu sa žalobca ohradzuje - „T. s.r.o., dlžník mesta za nájom športovej haly za rok XXXX vo výške 4933€ končí v roku 2016 v daňovom raji, zmluvným nástupcom je spoločnosť U. H., ktorá prevzala na seba všetky záväzky vrátane dlhu. Jednou z podmienok čerpania dotácií z rozpočtu mesta je, že subjekt nemôže byť dlžníkom mesta. Vo vyúčtovacích faktúrach U. za rok XXXX, ktorými sa preukazuje spôsob použitia dotácií sú faktúry vystavené U. H. vo výške 49 677,57 €, takto sa dlžník mesta dostal k desiatkam tisíc € z rozpočtu mesta. W. U. H. je T. X., predsedom OZ U. je L. P. a predsedom športovej komisie je T. X.“ Z vyššie špecifikovaných tvrdení žalovaného podľa žalobcu vyplýva, že žalovaný žalobcu neoprávneným zásahom vykresľuje ako podvodníka, zločínca, špekulanta, nedôveryhodnú a nečestnú osobu, voči čomu sa žalobca striktno ohradil a ohradzuje. Žalobca je toho názoru a okolnosti nasvedčujú tomu, že žalovaný voči nemu konal výslovne úmyselne, zo zisťovaných dôvodov, pričom osobu žalobcu hrubo zneužil v súvislosti s predvolebnou kampaňou/predvolebným bojom vedeným proti inému kandidátovi, toho času primátorovi T. V. N.. T. W.. Žalovaný odpovedal na predsúdnú výzvu žalobcu uverejnením príspevku na sociálnej sieti „K.“, v rámci ktorej sa odmietol žalobcovi ospravedlniť, svoje vyjadrenia, ktoré sú súčasťou neoprávneného zásahu nevzal späť, naopak, nielenže opätovne vyhlásil, že za svojimi výroky si stojí, v súlade so svojim doteraz prezentovaným postojom voči žalobcovi, ale navyše pokračoval v doterajšej línii osočovania na adresu žalobcu. Žalovaný uviedol na adresu žalobcu nepravdivé tvrdenia a neprimerané a difamačné hodnotiace úsudky, s ktorými sa mala široká verejnosť možnosť oboznámiť. Preto osobnosť žalobcu utrpela na cti a dôstojnosti, a to čo aj bez ohľadu na žalovaným sledovaný úmysel. Žalobca má tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a to najmä preto, že dôstojnosť, česť ako aj jeho dobré meno boli znížené v značnej miere. Žalobca sa domnieva, že motívom konania žalovaného bolo spôsobenie priamej ujmy žalobcovi a iným osobám zo strany žalovaného v rámci predvolebnej kampane do komunálnych volieb v roku 2018. Žalovaný svojím konaním a neoprávneným zásahom úmyselne poškodil dobré meno a česť žalobcu ako v oblasti profesijnej, tak i v spoločenskej sfére cti žalobcu. Neoprávneným zásahom žalovaného došlo k zníženiu cti, dobrého mena a dôstojnosti žalobcu v spoločnosti v značnej miere, pričom tento zásah je objektívne spôsobilý takúto ujmu spôsobiť. V uvedenej veci sa nejaví priznanie žiadnej formy morálneho zadostučinenia za postačujúce, a to z dôvodu verejne vykonaného neoprávneného zásahu do práv žalobcu, v podobe zverejnenia osočujúcich

a nepravdivých údajov o osobe a práci žalobcu vo vyššie uvedených médiách s celoslovenským, resp. celosvetovým záberom. V dôsledku uvedeného neoprávneného zásahu došlo najmä k zníženiu dôstojnosti a vážnosti žalobcu v značnej miere.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v tom zmysle, že sa s tvrdeniami žalobcu a s jeho právnym hodnotením veci nestotožňuje. Žalovaný k bodu 6.a) žaloby uvedol, že v čase o XX:XX min. meno žalobcu nebolo uvedené. Dňa XX.XX.XXXX spoločnosť U. V. s.r.o. v zastúpení N. - štatutárnym zástupcom, doručila N.. T. W. primátorovi mesta V. „Žiadosť o dofinancovanie športovej činnosti V., E. vo výške 30.000,- eur. Podľa správy o vykonanej kontrole č. 40409/2018/3618 zo dňa 31.8.2018 hlavný kontrolór mesta k žiadosti uvádza: „Žiadosť o poskytnutie tejto dotácie neobsahovala všetky náležitosti vtedy platného VZN č. XXX/XXXX, ale bola to iba niekoľkoriadková zdvorilostná žiadosť o poskytnutie dotácie v sume 30 000,- € datovaná dňom 10.9.2015.“ I keď žiadosť zo dňa XX.XX.XXXX nespĺňala náležitosti Čl. 8 P. T. V. č. XXX/XXXX, N.. T. W. dňa XX.XX.XXXX na T. dal poslancom T. V. schváliť uvedenú dotáciu. Následne dňa XX.XX.XXXX bola podpísaná zmluva č.N.: XXX/XXXX medzi T. V. v zastúpení N.. T. W. a V. U. V. s.r.o. v zastúpení N.. L. P., na rozpočtovú dotáciu na pokrytie športovej činnosti HC U. V. s.r.o. vo výške XX.XXX,- eur. Dotácia bola T. V. zaslaná na účet U. V. s.r.o.. L. P. č. XXX/XXXX Čl. 1, účelom všeobecne záväzného nariadenia je stanoviť postupy a podmienky pri poskytovaní dotácií právnickým osobám a fyzickým osobám podnikateľom, ktorí majú sídlo alebo trvalý pobyt na území mesta V. alebo ktoré pôsobia, vykonávajú činnosť na území mesta, alebo poskytujú služby obyvateľom mesta, na podporu všeobecne prospešných služieb, všeobecne prospešných alebo verejnoprospešných účelov. Z uvedeného vyplýva, že T. V. poskytnutím dotácie dňa XX.XX.XXXX pre U. V. s.r.o. vo výške 30.000,- eur porušilo Čl.1, lebo nedodržalo stanovené postupy a podmienky pri poskytovaní dotácií. Žalovaný k bodu 6.b) žaloby uviedol, že žalobca je uvedený ako podozrivý zo spáchania trestného činu v dvoch podaniach trestného oznámenia žalovaným. Jedno (K.: W.-XX/X-VYS-TT-XXXX OK) má súvis s čerpaním dotácií z rozpočtu T. V., kedy ako predseda športovej komisie, člen Mestskej rady (ďalej len „MR“) a poslanec MsZ mal priamu zodpovednosť za schvaľovanie dotácií, jej výšky, ale i kontrolu po celé štyri roky (2014 - 2018) pôsobenia. Ak odkazuje na kolektívne rozhodnutia komisií, MR, MsZ, treba pripomenúť, že vo všetkých vymenovaných orgánoch mali väčšinu poslanci a členovia patriaci k Občianskemu združeniu K., ktorého je predsedom. Zázemie OZ K. je v budove stavby - P. hala súp. č. XXX, adresa Z. XXX/XX, V. (ďalej len „športová hala“), ktorej vlastníkom je T. Druhé trestné oznámenie (C.-TN-C má súvis s poškodením cudzieho majetku, kedy pár hodín po tom ako žalovaný na sociálnej sieti K. zverejnil informácie o čerpaní dotácií z rozpočtu T. V. a priame personálne prepojenia medzi najvyššími činiteľmi mesta a poberateľmi dotácií, mu niekto na ambulancii v O. rozbil všetky okná a medzi podozrivými bol uvedený aj žalobca. Žalovaný k bodu 6.c) žaloby uviedol, že v čase od XX:XX min. nahrávky meno žalobcu uvedené nebolo. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca je spoločníkom a konateľom v spoločnosti W. s.r.o., pričom ďalšími spoločníkmi sú manželka a syn žalobcu. Kancelárske priestory spoločnosti sú v stavbe športovej haly, ktorej vlastníkom je T. V.. T. V. prenajalo stavbu Zmluvou o nájme nehnuteľností číslo v ISS: 816/2012 spoločnosti, kde konateľom je brat žalobcu T. X.. Na základe žiadosti bola žalovanému e-mailovou poštou z T. úradu V. doručená písomná dokumentácia, predmetom ktorej sú kópie všetkých žiadostí o súhlas s podnájmom, ktoré boli doručené od 01.01.2013 do 05.02.2019 nájomcom prenajímateľovi. Podľa skutočností zistených žalovaným T. V. od platnosti Zmluvy o nájme nehnuteľností číslo v N.: XXX/XXXX, t.j. v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, neeviduje žiadosť o súhlas s podnájmom ani neeviduje rozhodnutie (súhlas) k podnájmu pre spoločnosť W. s.r.o.. Podľa žalovaného, z ním zistených skutočností vyplýva, že K. MB s.r.o. od účinnosti Z. č. XXX/XXXX t.j. od XX.XX.XXXX nemá vysporiadané právne vzťahy v súvislosti s podnikaním v predmete nájmu stavby - športovej haly, a svoju podnikateľskú činnosť v stavbe vykonáva bez súhlasu majiteľa - T. V.. Žalovaný k bodu 7. žaloby uviedol, že všetky informácie, ktoré predniesol dňa XX.XX.XXXX na Mestskom zastupiteľstve sa opierajú o fakty, sú verejne prístupné a overiteľné. Žalovaný okrem iného popísal pravdivé personálne prepojenie T. V. s poberateľmi dotácií a funkcie žalobcu, ktoré v období rokov XXXX-XXXX vykonával. Keďže spoločnosť W. s.r.o., v ktorej je žalobca konateľom, od roku XXXX až po súčasnosť, využíva na podnikanie priestory stavby - športovej haly, potom náklady na spotrebovanú vodu spoločnosťou W. s.r.o. za obdobie január až október 2017 boli uhradené z dotácie T. V., čiže spoločnosť W. s.r.o. mala priamu finančnú výhodu z dotácie T. určenej pre šport pre energie. K bodu 8. žaloby žalovaný uviedol, že žalobca sa vyjadril pod príspevok T. W. primátora V. uverejnenom na facebooku XX.XX.XXXX nasledovne: „P. pán X. neviem čo take strasne napisala pani Z., aby vazila slova.....atd., čím jasne vyjadril svoj postoj k tomu, čo napisala pani J. Z.: „Poslať v mojom mene list, ktorý za mňa niekto napísal pre ďalších 115 obyvateľov mi pripadá dosť úbohé...no žiaľ, aj také sa musí riešiť. To bol asi klub nesvojprávnych.“ Pani Z. označila obyvateľov, ktorí sa domáhali svojich práv zákonnou cestou, za „klub nesvojprávnych“. Žalobca sa s týmto vyjadrením

stotožnil. Čo dokazuje aj reakcia jedného z dotknutých občanov T. X., ktorý reagoval na žalobcu slovami: „pán X. pani Z. iba odsúdila XXX obyvateľov P. tým že ich nazvala nesvojprávnymi a hlúpymi ovcami.“ Žalovaný svojim príspevkom kriticky reagoval na správanie dvoch najvyšších predstaviteľov T. V., čo sú verejne činné osoby, pretože ich správanie a reakcie majú ďaleko od slušnosti, sú nevhodné aj vzhľadom na ich postavenie. Skutkové tvrdenie žalovaného o označení skupiny ľudí žalobcom za „nesvojprávne ovce“ má dostatočný a overiteľný vecný základ. Uvedené sa udialo viac ako pred dvomi rokmi a je preto na mieste otázka, prečo žalobca nekonal a začal až teraz. Žalovaný ďalej poukazoval na to, že komunálne voľby boli v roku XXXX v mesiaci november a uvedené tvrdenie na skutočnosti, ktoré sa udiali v marci XXXX, možno označiť za špekuláciu. Žalovaný k bodu 10. žaloby uviedol, že žalobca ani v jednom prípade nepreukázal, v čom sú výroky o jeho osobe nepravdivé. Žalovaný vždy hovoril o žalobcovi v súvislosti s vecami verejnými, nikdy to nebolo selektívne a účelové zamerané proti žalobcovi. Žalovaný ďalej poukazoval na zverejnenie predsúdnej výzvy na sociálnej sieti Facebook dňa 07.02.2019 v plnom znení, skôr ako sa list dostal do rúk žalovanému, si ho mohol ktokoľvek prečítať. Žalovaný uvedené skutočnosti vníma ako zastrašovanie nielen svojej osoby, ale aj širokej verejnosti, ktorá by sa začala zaoberať podozrivými aktivitami žalobcu. Žalovaný ďalej uviedol, že aj keď sa žalobca siahodlho vyjadruje k tomu, že má riadne uzatvorenú podnájomnú zmluvu, účelovo zatajuje skutočnosť, že ani jedna nie je uzatvorená so súhlasom vlastníka nehnuteľnosti stavby športovej haly v období od 01.01.2013 do 05.02.2019. Žalobca sa úmyselne vyjadruje len k žiadosti na dotáciu z roku 2015, ktorá bola vo výške 30.000,- eur a predkladá dôkazy o tom, že sa „nikdy nepodieľal na protiprávnom poskytovaní dotácií na šport“. Avšak žalovaný nikdy nepovedal, že by sa mal žalobca podieľať na protiprávnom poskytovaní dotácií na šport a taktiež nikdy nespájal žalobcu s predmetnou žiadosťou. Skutočnosťou však je, že žalobca ako predseda športovej komisie, člen MR a MsZ priamo schvaľoval, navrhoval a mal aj kontrolovať dotácie z rozpočtu T. ktoré boli čerpané v rokoch 2015-2018 vo výške skoro 500 tis. eur a z ktorých väčšina skončila v spoločnostiach, kde bol konateľom brat žalobcu. Ak žalobca upozorňuje na fakt, že samotný žalovaný hlasoval na MsZ za dotáciu v roku 2015, ktorá bola predložená priamo na rokovanie MsZ bez predchádzajúceho predloženia či už komisiám, alebo MR, robí tak účelovo. O tom, že predmetná žiadosť nespĺňala náležitosti podľa vtedy platného VZN sa žalovaný dozvedel až v roku 2018 a informoval o tom na MsZ dňa 28.06.2018, kde bol prítomný aj žalobca. Žalovaný následne konal, už spomínaným podaním trestného oznámenia. Aj keď žalobca uvádza, že neoprávnený zásah bol šírený formou tlače s celoštátnou pôsobnosťou, nikde v žalobe nie je spomenutá žiadna takáto tlač. Skutočný motív, prečo podáva žalobca žalobu, je zastrašovanie žalovaného, aby nepokračoval v kritike a upozorňovaní na porušovanie zákonov pri čerpaní dotácií z rozpočtu T. V.. Výroky žalovaného smerom k žalobcovi boli vždy v súvislosti s výkonom a správou vecí verejných, opierajú sa o overiteľný vecný základ. Pokiaľ žalovaný v súlade so svojim rebríčkom hodnôt vyjadril ku konaniu žalobou svoj kritický postoj, ide o prípustný hodnotiaci úsudok (kritiku). Cieľom legitímnej kritiky pritom zjavne nebolo hanobenie či zneuctenie osoby žalobcu, ale oprávnené poukázanie na jeho konanie pri rozhodovaní o obecnom majetku. V tejto súvislosti žalovaný zdôrazňuje, že žalobca bol verejne činnou osobou. Žalobca sa podanú žalobu pokúša využiť ako nástroj na zastrašenie a umlčanie nepohodlného kritika. Záverom žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

4. Žalobca v replike uviedol, že žalovaný uvádza v rámci záveru celého bodu 4. vyjadrenia, že T. V. porušilo čl. X VZN č. XXX/XXXX, pričom žalobca nevidí žiadny súvis medzi ním a konaním T. V.. Žalobca v tomto kontexte nevystupoval ako štatutárny zástupca T. nemal žiadnu ingerenciu, právomoc ani zodpovednosť v súvislosti s poskytnutím dotácie T. V.. Žalobcovi nebol preukázaný doposiaľ žiadny trestný čin, nie je obvineným v trestnej veci a nemá vedomosť o tom, že by sa voči nemu viedlo akékoľvek trestné stíhanie. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že trestné oznámenie bolo podané žalovaným a na základe výlučne vlastných tvrdení, voči žalobcovi akokoľvek nepodložených. Žalobca vždy mal a má riadne uzatvorenú podnájomnú zmluvu, a to už od roku 2009 až do súčasnosti, kedy uzatvoril jednotlivé podnájomné zmluvy, resp. dodatky k nim, v nasledovných obdobiach podnájomná zmluva zo dňa 09.11.2009, podnájomná zmluva zo dňa 28.12.2012, podnájomná zmluva zo dňa 29.12.2015. Žalobca dáva do pozornosti, že zmluva č. 816/2012 bola uzatvorená dňa 19.12.2012, podnájomná zmluva bola podpísaná až 28.12.2012, pričom žalobca zdôrazňuje, že v podnájme daných priestorov bol ako SZČO už od roku 2009. V podnájomnej zmluve zo dňa 28.12.2012 došlo k zmene podnájomcu, ktorá reflektovala zmenu právnej formy podnikania žalobcu (na s.r.o.). Žalobca upriamuje pozornosť súdu na skutočnosť, že žalobca nebol a nie je v zmluvnom vzťahu s T. V.. Žalobca mal a má uzatvorený riadny zmluvný vzťah s nájomcom priestorov, pričom nemá žiadny dosah na zmluvný vzťah medzi nájomcom a prenajímateľom. Žalovaný dáva na ťarchu žalobcovi údajné pochybenia, ktoré mali nastať v súvislosti s udeľovaním súhlasu T. V. s podnájmom žalobcu; ide o interný vzťah prenajímateľa a nájomcu.

Žalobca nezodpovedá za eventuálne neplnenia si povinností nájomcu vo vzťahu k prenajímateľovi. V tomto kontexte však žalobca považuje za potrebné opätovne zdôrazniť, že predmetom podnájmu nie je hala, ale sú ňou aktuálne kancelárske priestory bývalého skladu a pneuservisu a školiace priestory. Počas celého obdobia užívania priestorov prenechaných do podnájmu nájomcovi žalobca vždy a riadne hradil podnájmné, čo preukazuje priloženými výpismi za obdobie od 30.12.2009 až do súčasnosti. Žalobca uvádza, že platba za energie je zohľadnená v platbách podnájmného, nakoľko ide o nepatrnú položku. Spotreba energií žalobcu v priestoroch podnájmu je vo vzťahu k celku (hale ako stavbe) mizivá (ide o podnájom a pravidelné užívanie kancelárskych priestorov o výmere 60,05 m², školiace priestory užíva žalobca väčšinu zmluvného vzťahu sporadicky). Výzva adresovaná žalovanému bola vážne mienená a mala za cieľ predchádzať tomuto súdному sporu v prípade, ak by žalovaný upustil od svojho doterajšieho prenasledovania žalobcu verejnými a nepravdivými výrokmami na jeho adresu a za tieto výroky sa ospravedlnil. Žalobca ďalej uviedol, že dobré meno a povesť, reputácia žalobcu výrokmami žalovaného vo vzťahu k širšej verejnosti v regióne so záberom minimálne O. kraja difamujúci výrokmami žalovaného utrpela.

5. Žalovaný sa v duplike vyjadril, že tvrdenie žalobcu, že nešlo o dotáciu prostredníctvom dotačného mechanizmu je zavádzajúce a spochybňujúce zistenia hlavného kontrolóra mesta, ktorý vo svojej správe o vykonanej kontrole č. XXXXX/XXXX/XXXX zo dňa 31.08.2018 k žiadosti uvádza: „Žiadosť o poskytnutie tejto dotácie neobsahovala všetky náležitosti vtedy platného P. č. XXX/XXXX, ale bola to iba niekoľkoriadková zdvorilostná žiadosť o poskytnutie dotácie v sume 30 000,- € datovaná dňom 10.9.2015.“ To, že na poskytnutie finančnej dotácie sa vzťahuje postup podľa Všeobecne záväzného nariadenia T. V. č. XXX/XXXX je uvedené aj v záhlaví zmluvy č. N.: XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX o poskytnutí finančnej dotácie z rozpočtu mesta V. na rok 2015. Žalobca v danom období t.j. v rokoch 2014 - 2018 bol poslancom MsZ (podľa Štatútu mesta V. Čl. 24 ods. 2 písm. d) poslanec mestského zastupiteľstva je okrem iného povinný obhajovať záujmy mesta a jeho obyvateľov, teda obhajovať dodržiavanie právnych predpisov a všeobecne záväzných nariadení mesta V., bol členom Komisie ekonomickej a prevodov majetku mesta V. bol predsedom Komisie športu mesta V. (podľa Štatútu mesta V. Čl. 17 ods. 1 Komisie sú stále alebo dočasné poradné, iniciatívne a kontrolné orgány mestského zastupiteľstva), bol a je predsedom Občianskeho združenia K., ktorého členovia v období rokov XXXX-XXXX mali v MsZ väčšinu (členom OZ K. je aj L. T. V. N. T. W.). Podľa VZN č. XXX/XXXX Čl. X ods. X písm. b) žiadosti o dotácie prerokujú odborné komisie MsZ podľa ich použitia, v danom prípade Komisia športu. Z uvedených skutočností podľa žalovaného vyplýva, že žalobca mal právomoc aj zodpovednosť v súvislosti s poskytnutím dotácie T. V.. Žalovaný ďalej uviedol, že jeho príspevok na sociálnej sieti facebook je z mesiaca február 2019 a nikdy by nevznikol, bol len reakciou na skutočnosti podrobne popísané vo vyjadrení k žalobe. Keďže žalobca svoju žalobu doručil na súd dňa XX.XX.XXXX, žalobca príspevok žalovaného zo sociálnej siete facebook musel mať k dispozícii už v čase podania žaloby, ale ako dôkaz ho súdu nepredložil. S odstupom času dôkaz súdu predkladá, aby vyvolal dojem, že žalovaný bezdôvodne stupňuje slovné útoky na žalobcu. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením, že žalobca vždy mal a má riadne uzatvorenú podnájmnú zmluvu, pretože od účinnosti nájomnej zmluvy č. XXX/XXX2, ktorá je základom Podnájmných zmlúv žalobcu, sú v týchto zmluvách rozpory, ktoré ďalej opísal. K vyjadreniu žalobcu, že nemá žiadny dosah na zmluvný vzťah medzi nájomcom (spoločnosť T. s.r.o.) a prenajímateľom (O.), žalovaný uvádza, že žalobca spoločne s nájomcom podnikajú v stavbe - športová hala. L. zmluvy č. XXX/XXXX článok X ods. X.X.X. bod X., účinnnej od XX.XX.XXXX T. V. nevydalo písomný súhlas s podnájmom žalobcu v športovej hale. Podnájmná zmluva zo dňa 28.12.2012 je uzatvorená v rozpore so zmluvou č. XXX/XXXX. K tvrdeniu žalobcu, že platba za energie je zohľadnená v platbách podnájmného, nakoľko ide o nepatrnú položku, žalovaný dáva do pozornosti, že podľa Podnájomnej zmluvy zo dňa 09.11.2009 bod V. ods. 2, úhrady za dodávku vody, tepla a elektriny bude podnájmník platiť nájomcovi kvartálne po zúčtovaní za dané obdobie a podľa skutočnej výšky spotreby na príslušnom meracom zariadení. V dôkazoch úhrady podnájmu za 12/2009 až 05/2019 sa úhrady spotreby energií nenachádzajú. Žalovaný podotýka, že T. V. na úhradu energií v športovej hale len za roky XXXX a XXXX poskytlo dotácie vo výške 100.000,- eur. K tvrdeniu žalobcu, že žiadne personálne prepojenia T. V. so žalobcom neexistujú, žalovaný uviedol, že žalobca v rokoch XXXX-XXXX bol poslancom MsZ, predsedom Komisie športu T. V., členom Komisie ekonomickej a prevodov majetku T. V., bol a je predsedom C. združenia K., ktorého členovia v období rokov XXXX-XXXX mali v MsZ väčšinu. Členom OZ K. je aj L. T. W.. Žalovaný ďalej uviedol, že adresy masmédií, ktoré uviedol žalobca, nie sú vydávané formou tlače, ako je uvedené v žalobe. Žalovaný dáva do pozornosti, že v súčasnej dobe už nie je činný v komunálnej politike T., takže hovoriť o jeho zisťných dôvodoch je zavádzajúce.

6. Žalobca ako dôkazy predložil Vyjadrenie k protiprávnemu zásahu do osobnostných práv zo dňa XX.XX.XXXX, L. z internetovej stránky „K.“ a V.sk, J.. (na ňom nahrávku diskusie kandidátov zo dňa XX.XX.XXXX, nahrávku zo zasadnutia MsZ zo dňa 28.06.2018, Návrh na úpravu rozpočtu T. V. na rok XXXX, Dochádzku poslancov z rokovania T. konaného dňa XX.XX.XXXX, Výsledky hlasovania poslancov dňa XX.XX.XXXX, Výpis uznesení z rokovania T. dňa XX.XX.XXXX, Zápisnicu z rokovania MsZ dňa XX.XX.XXXX, Štatút komisií T. Všeobecne záväzné nariadenie mesta V. č. XXX/XXXX, Článok k dotáciám vo K. novinách č. XX/XXXX, J. XXXX - výstup z komisie, V. v V. - prezentácia z XXXX, Prezentáciu na MsZ z XX.XX.XXXX, Prezentáciu P. v V. 2015-2018, L. športová komisia XXXX-XXXX, vybudované pre šport XXXX-XXXX, Oznámenie o prechode práv a záväzkov zo dňa XX.XX.XXXX), ďalej potvrdenia o úhradách podnájmu (č.l. XX-XXX), printscreen príspevku žalovaného na sociálnej sieti K., Podnájomnú zmluvu zo dňa 09.11.2009, Dodatok č. 1 zo dňa 30.10.2011, Podnájomnú zmluvu zo dňa 29.12.2015, Podnájomnú zmluvu zo dňa 28.12.2012, printscreen komunikácie na sociálnej sieti K.. Žalobca ďalej navrhol vykonať dokazovanie výsluchom žalobcu, keď od pôvodne navrhovaného výsluchu žalovaného upustil, a navrhol tiež výsluch svedkyne Dr. T. L..

7. Žalovaný ako dôkazy predložil D. (na ňom Správu hlavného kontrolóra o vykonanej kontrole zo dňa XX.XX.XXXX, žiadosti o prístup k informáciám, súhlasy s podnájmom, Prehľad faktúr za rok 2017, predžalobnú výzvu na K.u žalobcu, Dochádzku poslancov z rokovania MsZ dňa 22.02.2018, Výpis uznesení a nariadení z rokovania MsZ dňa 22.02.2018, Záznam z rokovania MsZ dňa 22.02.2018, Dochádzku poslancov z rokovania MsZ dňa 27.09.2018, Zápisnicu z rokovania MsZ dňa 27.09.2018, výpisy z ORSR, Záznam z rokovania MsZ dňa 27.09.2018, rozhovor so žalobcom vo K. novinách zo dňa XX.XX.XXXX, príspevok H. X. na sociálnej sieti „K.“), ďalej Zmluvu o poskytnutí finančnej dotácie z rozpočtu mesta V. na rok XXXX zo dňa 28.09.2015, Štatút T. V., VZN T., Výpis z Obchodného registra, Zmluvu o nájme nehnuteľností zo dňa 21.12.2012.

8. Súd vykonal dokazovanie dôkazmi predloženými stranami sporu, ako aj výsluchom žalobcu, pričom zistil nasledovný skutkový stav: Dňa XX.XX.XXXX v rámci diskusie kandidátov na primátora T. V., odvysielanej v regionálnej televízii T. V. a prostredníctvom online TV zastupitelstvo.sk, uverejnenej tiež prostredníctvom internetu, žalovaný uviedol výrok č. 1: „Aj na základe tejto žiadosti pán W. dnes čelí trestnému oznámeniu z obzvlášť závažného trestného činu subvenčného podvodu, do ktorého su zapletení najvyšší predstavitelia mesta L., T. X. a T. X.. T. X., ktorý bol právoplatne odsúdený za subvenčný podvod, za posledné 4 roky čerpal z rozpočtu mesta pol milióna eur, vďaka pánovi W. aj“ (od času X:XX:XX záznamu na J.) a výrok č. 2: „H. je možné, že jeden z najvyšších predstaviteľov mesta, ktorý je predseda o.z. K., ktorého ste účastný alebo ste jeho členom, podniká na čierno šesť rokov v majetku mesta. Tu sú ľudia rovní a rovnejší, tu sú ľudia, ktorí majú dodržiavať zákony a ktorí nemajú dodržiavať zákony?“ (od času 0:50:36 záznamu na J.). Dňa XX.XX.XXXX . na MsZ Mesta V. žalovaný verejne uviedol výrok č. 3: „H. občania pochopili, akým spôsobom sa schvaľujú dotácie, aký je dotačný systém, cez aké komisie a rady musí prejsť to, aby niekto dostal dotáciu, tak je to nasledovné. Najskôr prepojenie. T. sponzoroval kampaň T. W., ktorý vyhral voľby a teraz je primátorom mesta. T. X. je bratom T. X.. L. P. je prezident V., predseda U. a spolupracovník T. X.. Dotačný systém funguje nasledovne. Do rozpočtu sa dajú peniaze, ktoré komisia športová prerozdelená pre jednotlivé kluby. Predseda športovej komisie je T. X., brat T. X.. Ak prejde materiál cez komisie, posúva sa na mestskú radu, P. aj X. sú obidvaja členmi mestskej rady. Mestská rada odporučí materiál mestskému zastupiteľstvu. MsZ schvaľuje dotáciu a primátor potvrdí svojim podpisom uznesenia MsZ. Takto odchádzali dotácie konateľovi jednotlivých spoločností. Bola to U. V. a U.. T. X. má v priestoroch športovej haly svoju kanceláriu, kde podniká. Aby si občania vedeli predstaviť koľko odišlo z rozpočtu mesta do akejkoľvek hádzanej, tak je to toto číslo. XXX XXX eura za X roky.“ (od času X:XX:XX záznamu na J.) Na sociálnej sieti „K.“ a www.V.sk uverejnil žalovaný dňa XX.XX.XXXX verejne dostupný príspevok, v ktorom uviedol výrok č. 4: „Zastrašovanie, obviňovanie, vyhrážanie sú presvedčiacie metódy T. W., čo nám opäť predviedol na T. a určite si nimi nezíska ľudí. O sto šesťnástich občanov V. si dovoľí povedať, že ich postup vo veci vyjadrenia sa k územnému plánu je nenormálny, pričom postupovali v zmysle zákonov. Q. ďalej zašiel T. X., poslanec a člen mestskej rady, ktorý ich označil ako nesvojprávne ovce. L. T. W. a pán T. X., nie sme ani čísla, ani ovce, sme ľudia s vlastným názorom a jasnou predstavou.“ Na webstránke „.. bol dňa XX.XX.XXXX uverejnený verejne dostupný príspevok žalovaného, v ktorom uviedol výrok č. X.: „T. s.r.o., dlžník mesta za nájom športovej haly za rok XXXX vo výške 4933€ končí v roku 2016 v daňovom raji, zmluvným nástupcom je spoločnosť U. H., ktorá prevzala na seba všetky záväzky vrátane dlhu. Jednou z podmienok čerpania dotácií z rozpočtu mesta je, že subjekt nemôže byť dlžníkom mesta. Vo vyúčtovacích faktúrach U. za rok XXXX, ktorými sa preukazuje spôsob použitia dotácií sú faktúry vystavené U. H. vo výške 49 677,57

€, takto sa dlžník mesta dostal k desiatkam tisíc € z rozpočtu mesta. W. U. H. je T. X., predsedom OZ U. je L. P. a predsedom športovej komisie je T. X..“

9. Podľa čl. XX ods. 1 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

10. Podľa čl. 26 ods. 1, 2 a 4 ÚSR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. (1) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoleniacemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon. (2) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. (4)

11. Podľa čl. 13 ods. 2 a 4 ÚSR, medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom. (2) Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. (4)

12. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

13. Podľa § 13 ods. 1 a 2 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (1) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (2)

14. Podľa čl. 10 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 04.11.1950 v znení protokolov (ďalej len „Dohovor“), každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam. (1.) Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojom alebo zločinom, ochranu zdravia alebo morálky, ochranu povesti alebo práv iných, zabránenia úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci. (2.)

15. V konaní nebolo sporným, že žalovaný vyslovil alebo napísal výroky označené v odseku 8. rozsudku pod poradovými číslami 1. až 5.. Ďalej nebolo sporným, že žalobca bol v rokoch 2014 až 2018 poslancom MsZ T. V., predsedom komisie športu T. V., predsedom C., ani že žalovaný bol v čase výrokov poslancom T. zastupiteľstva T. V.. Nebolo tiež sporným, že žalobca bol v uvedenom období tiež členom MR, a to s poukazom na skutkové tvrdenie žalovaného vo vyjadrení k žalobe a potvrdenie uvedenej funkcie žalobcom v rámci jeho výsluchu na pojednávaní. Sporným v konaní bolo, či majú výroky žalovaného reálny skutkový základ a následne ich spôsobilosť zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu.

16. Právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti a sloboda prejavu, chránené článkami 19 a 26 ods. 1 ÚSR, sú ústavné práva, ktoré sa môžu dostať do kolízie. Takýto stret práv sa posudzuje práve pri aplikácii § 11 a nasl. OZ v súvislosti s uplatňovaním občianskoprávnej ochrany osobnosti. Súdny, posudzujúce kolíziu týchto ústavou chránených práv, musia dbať na to, aby s prihliadnutím k okolnostiam konkrétneho prípadu, jednému z týchto práv nebola neodôvodnene daná prednosť pred právom druhým. Preto je potrebné skúmať intenzitu tvrdeného porušenia práva na ochranu osobnosti v spojitosti so slobodou prejavu a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Tvrdený zásah do práva na ochranu osobnosti pritom musí bezprostredne súvisieť s porušením chráneného základného práva, musí ísť teda o zásah neoprávnený, ktorý presiahne svojou intenzitou takú mieru, ktorú v demokratickej spoločnosti už nemožno tolerovať. Pritom však nie sú rozhodujúce subjektívne pocity osoby, ktorej sa výroky týkajú, ale objektívne hľadisko, teda to, či by

predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne v spoločenskom postavení) vnímala aj každá iná fyzická osoba (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/137/2008 zo dňa 18.02.2010).

17. Pri porušení práva na ochranu osobnosti výrokmi žalovanej strany je potrebné pri skúmaní primeranosti toho-ktorého výroku rozlišovať, či ide o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok. Kým skutkové tvrdenie sa opiera o fakt ako objektívne existujúcu realitu, ktorej pravdivosť je overiteľná, hodnotiaci úsudok je subjektívnym názorom svojho autora. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenie, porušenie práva na ochranu osobnosti môže spôsobiť iba také tvrdenie, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti alebo dobrej povesti osoby v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne. Takúto spôsobilosť je pritom potrebné posudzovať jednak podľa použitých výrazov a formulácií, ale zároveň aj podľa celkového dojmu, kedy je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo. V zásade platí, že oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, či nie je natoľko intímny, že by odporoval právu na ochranu súkromia, či ľudskej dôstojnosti. Z hľadiska pravdivosti skutkových tvrdení nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola podstatná časť tvrdenia. Na rozdiel od skutkového tvrdenia, hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok nie je možné dokazovať, pretože ide o zaujatie určitého subjektívneho postoja osoby, je však potrebné skúmať, či uvedený výrok má určitý skutkový základ, či je použitá forma jeho vyjadrenia primeraná a či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie danej osoby namiesto toho, aby bol zásah do práva na ochranu osobnosti len nevyhnutným sprievodným javom oprávnenej kritiky. Ochrana výrokov, ktoré majú charakter hodnotiacich úsudkov, je z hľadiska slobody prejavu intenzívnejšia ako v prípade skutkových tvrdení.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalovaný dňa 30.10.2018 v rámci diskusie kandidátov na primátora T. V. a dňa XX.XX.XXXX na T. uviedol a dňa XX.XX.XXXX na sociálnej sieti „K.“ a www..sk a dňa XX.XX.XXXX na webstránke „..“ uverejnil viacero výrokov. Súd v konaní posudzoval ako výroky, ktorými malo dôjsť k zásahu do osobnosti žalobcu, a ktorých posúdenia oprávnenosti sa žalobca žalobou domáha, výroky označené v odseku 8. rozsudku poradovými číslami 1. až 5. (a to osve aj v kontexte), a to s poukazom na vymedzenie predmetu konania výrokmi citovanými žalobcom v petite žaloby.

19. Pokiaľ ide o vety: „T. ktorý bol právoplatne odsúdený za subvenčný podvod, za posledné X rokov čerpal z rozpočtu mesta pol milióna eur, vďaka pánovi W. aj.“ (z výroku č. 1), „T. X. sponzoroval kampaň T. W., ktorý vyhral voľby a teraz je primátorom mesta.“, „L. je prezident V., predseda U. a spolupracovník T. X.“, „Ak prejde materiál cez komisie, posúva sa na mestskú radu“, „Takto odchádzali dotácie konateľovi jednotlivých spoločností.“, „Bola to U. V. a U.“ (z výroku č. 3), „Zastrašovanie, obviňovanie, vyhrážanie sú presvedčiacie metódy T. W., čo nám opäť predviedol na T. a určite si nimi nezíska ľudí. O sto šestnástich občanov V. si dovoľí povedať, že ich postup vo veci vyjadrenia sa k územnému plánu je nenormálny, pričom postupovali v zmysle zákonov.“ (z výroku č. 4), „..“, dlžník mesta za nájom športovej haly za rok XXXX vo výške 4933€ končí v roku 2016 v daňovom raji, zmluvným nástupcom je spoločnosť U. H., ktorá prevzala na seba všetky záväzky vrátane dlhu.“, „Vo vyúčtovacích faktúrach U. za rok 2016, ktorými sa preukazuje spôsob použitia dotácií sú faktúry vystavené U. H. vo výške 49 677,57 €, takto sa dlžník mesta dostal k desiatkam tisíc € z rozpočtu mesta. Konateľom U. H. je T. X., predsedom OZ U. je L. P.“ (z výroku č. 5), ide o výroky týkajúce sa iných osôb, ktoré ako žalobcovia v konaní nevystupujú, žalobcovia tak nesvedčí aktívna legitímácia domáhať sa ochrany pred uvedenými výrokmi. Uvedenými výrokmi ani nemohlo byť zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu, keďže tieto výroky jeho osobu nespomínajú a jeho osoby sa netýkajú.

20. V prípade viet: „Tu sú ľudia rovní a rovnejší, tu sú ľudia, ktorí majú dodržiavať zákony a ktorí nemajú dodržiavať zákony?“ (z výroku č. 2), „Aby občania pochopili akým spôsobom sa schvaľujú dotácie, aký je dotačný systém, cez aké komisie a rady musí prejsť to aby niekto dostal dotáciu, tak je to nasledovné.“, „Dotačný systém funguje nasledovne.“, „Do rozpočtu sa dajú peniaze, ktoré komisia športová prerozdelí pre jednotlivé kluby.“, „Mestská rada odporučí materiál mestskému zastupiteľstvu. MsZ schvaľuje dotáciu a primátor potvrdí svojim podpisom uznesenia MsZ.“ (z výroku č. 3), „Pán T. W. a pán T. X., nie sme ani čísla, ani ovce, sme ľudia s vlastným názorom a jasnou predstavou.“ (z výroku č. 4), „Jednou z

podmienok čerpania dotácií z rozpočtu mesta je, že subjekt nemôže byť dlžníkom mesta.“ (z výroku č. 5), ide v súhrne o vety (napr. rečnícka otázka, opisovanie dotačného systému,...), ktoré svojich charakterom nemajú žiadnu spôsobilosť pôsobiť difamačne.

21. Z uvedených výrokov č. 1. až č. 5. súd ako skutkové tvrdenia týkajúce sa osoby žalobcu identifikoval vety: „T. X. je bratom T. X.“, „Predseda športovej komisie je T. X., brat T. X.“, P. aj X. sú obidvaja členmi mestskej rady.“, „T. X. má v priestoroch športovej haly svoju kanceláriu, kde podniká.“ (z výroku č. 3), „predsedom športovej komisie je T. X.“ (z výroku č. 5), ktoré skutkové tvrdenia sú však s poukazom na celý obsah spisu nepochybné pravdivé, a preto (aj s ohľadom na ich nedifamačný obsah) nespôsobilé zásahu do osobnostných práv žalobcu.

22. Okrem uvedených výrokov je skutkovým tvrdením aj výrok „Ešte ďalej zašiel T., poslanec a člen mestskej rady, ktorý ich označil ako nesvojprávne ovce“ (z výroku č. 4). Pokiaľ ide o skutkové tvrdenie, súd poukazuje na to, že porušenie práva na ochranu osobnosti nespôsobuje akékoľvek nepravdivé skutkové tvrdenie, ale iba také tvrdenie, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti alebo dobrej povesti osoby v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne. Takúto spôsobilosť je pritom potrebné posudzovať jednak podľa použitých výrazov a formulácií, ale zároveň aj podľa celkového dojmu, kedy je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo. Dôležité totiž je, a to je aj predmetom posudzovania, ako bol výrok formulovaný a ako sa formulácia výroku mohla javiť čitateľom, pretože k zásahu do práva na ochranu osobnosti mohlo dôjsť iba tým, že by výrok žalovaného bol v očiach verejnosti spôsobilý znížiť osobnú česť alebo dôstojnosť žalobcu. Vyššie citované skutkové tvrdenie možno považovať iba za čiastočne pravdivé, a to v tom smere, že žalobca sa v danom príspevku zastal p. Z. vyjadrujúcej sa v komentári k príspevku o XXX obyvateľoch P. ako o nesvojprávnych. Konkrétne, p. J. Z. sa pod príspevkom primátora T. V. T. W., uverejneným na sociálnej sieti K. dňa XX.XX.XXXX, vyjadrila spôsobom: „Poslať v mojom mene list, ktorý za mňa niekto napísal pre ďalších XXX obyvateľov mi pripadá dosť úbohé...no žiaľ, aj také sa musí riešiť. To bol asi klub nesvojprávnych.“ Následne sa žalobca v reakcii na ďalšieho prispievateľa p. T. (ktorý p. Z. vyzval, aby vážila slová, pretože medzi uvedených obyvateľov patrí aj on) vyjadril spôsobom: „P. pán X. neviem čo take strasne napísala pani Z., aby vážila slova.....atd.. S prihliadnutím na uvedené je možné súhlasiť s tým, že týmto vyjadrením sa žalobca s vyjadrením p. Z. stotožnil, teda aj s tou časťou, v ktorej skupinu občanov označila za nesvojprávnych, hoci aj žalobca presne nenapísal citované slová o nesvojprávnych ovciach. Z hľadiska pravdivosti skutkových tvrdení nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola aspoň časť tvrdenia. Pravdivým pritom je, že sa žalobca zastal p. Z. vyjadrujúcej sa o XXX obyvateľoch P. ako o nesvojprávnych, z ktorého dôvodu nebolo možné považovať tvrdenie žalobcu (hoci nie úplne presné) za úplne nepravdivé skutkové tvrdenie. Najmä však žalobca v žalobe ani neskôr netvrdil ani nepreukázal, že by týmto výrokom mohlo byť vôbec zasiahnuté do jeho osobnostných práv, keď žalobca v priebehu konania poukazoval iba na to, že žalovaný ho vykresľoval ako podvodníka, zločincu, špekulanta, nedôveryhodnú a nečestnú osobu, čo však z výroku o nesvojprávnych ovciach nijako nevyplýva a s ním nesúvisí. Žalobca pri uvedenom výroku ničím neodôvodnil a nepreukázal, že by tento výrok bol spôsobilý zasiahnuť do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, a že by bol spôsobilý ich znížiť. Súd mal za to, že výrok s takýmto obsahom ani nie je možné považovať za spôsobilý zásahu do osobnostných práv žalobcu.

23. S poukazom na všetko uvedené nemal súd ani pri jednom z vyššie citovaných výrokov za preukázané, že by niektorý z výrokov bol spôsobilý zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu, znížiť jeho osobnú česť a ľudskú dôstojnosť, a to z dôvodu, že buď išlo výroky netýkajúce sa osoby žalobcu (odsek 19.); vety, ktoré svojich charakterom nemajú spôsobilosť pôsobiť difamačne (odsek XX.); nedifamačné pravdivé skutkové tvrdenia (odsek XX.); čiastočne nepravdivé skutkové tvrdenie avšak nespôsobilé difamačného zásahu (odsek 22.).

24. Ako hodnotiace úsudky, u ktorých je daná spôsobilosť zásahu do osobnostných práv žalobcu, súd vyhodnotil výroky: „Aj na základe tejto žiadosti pán W. dnes čelí trestnému oznámeniu z obzvlášť závažného trestného činu subvenčného podvodu do ktorého su zapletení najvyšší predstavitelia mesta L. P., T. X. a T. X.“ (z výroku č. 1.), „Ako je možné, že jeden z najvyšších predstaviteľov mesta, ktorý je predseda o.z. K., ktorého ste účastní alebo ste jeho členom podniká na čierno šesť rokov v majetku mesta.“ (z výroku č. 2.), v kontexte celého výroku aj výrok „Aby si občania vedeli predstaviť koľko odišlo z rozpočtu mesta do akože hádzanej, tak je to toto číslo. XXX 320 eura za 4 roky.“ (z

výroku č. 3.) a v kontexte celého výroku aj výrok č. 5., keďže žalovaný sa o žalobcovi vyjadruje v tom zmysle, že ho spája s trestným oznámením vo veci obzvlášť závažného trestného činu subvenčného podvodu, s podnikaním na čierno v majetku mesta a s netransparentným postupom pri schvaľovaní dotácií na šport v meste. Tieto výroky žalovaného mali, vzhľadom na vyslovené podozrenia, potenciál zasiahnuť do osobnosti žalobcu, keď žalovaný uvádzal o.i. aj osobu žalobcu v kontexte podozrivého a netransparentného nakladania s verejnými financiami, za ktoré hospodárenie v danom meste žalobca z titulu jeho pozície aj čiastočne zodpovedal. Z uvedeného súd ustálil, že v prípade výrokov citovaných v tomto odseku došlo ku kolízii dvoch ústavných práv, a to práva na ochranu osobnosti žalobcu a práva na slobodu prejavu žalovaného. V danom prípade, v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, súd aplikoval test okolností prejavu a test proporcionality, pričom v rámci testu okolností prejavu bolo potrebné pri výrokoch spôsobilých pôsobiť difamačne (t.j. výroky citované v tomto odseku) hľadať odpovede na otázky KTO, O KOM, ČO, KEDY, KDE a AKO vyslovil, resp. napísal.

25. KTO výroky vyslovil, resp. napísal: Žalovaný bol v čase výrokov opozičným poslancom MsZ, pričom podľa zákona č. XXX/XXXX Zb. o obecnom zriadení poslanec je povinný zúčastňovať sa zasadnutí obecného zastupiteľstva a obhajovať záujmy obce a jej obyvateľov (§ 25 ods. 1 písm. b), d)) a je oprávnený interpelovať starostu a členov obecnej rady vo veciach týkajúcich sa výkonu ich práce a zúčastňovať sa na previerkach, na kontrolách, na vybavovaní sťažností a oznámení, ktoré uskutočňujú orgány obce (§ 25 ods. 4 písm. b), e)). Pozícia poslanca, aj keď len v miestnej samospráve, je typická aktivitou v oblasti vyjadrovania sa k veciam verejným, ktoré majú byť práve prostredníctvom volených zástupcov spravované, či dozorované. Prejavy poslancov predstavujú nezastupiteľný hlas v rámci verejnej diskusie, či jej nastoľovania, o rôznych otázkach spoločnosti a verejného záujmu. Súd je tak názoru, že vyjadrenia poslancov musia požívať zvýšenú ochranu čo do slobody prejavu. Existuje malý priestor podľa čl. 10 ods. 2 Dohovoru pre obmedzenie slobody prejavu v oblasti politickej reči, alebo diskusie, kde sloboda prejavu je najdôležitejšia (X. proti Francúzsku, sťažnosť č. 71343/01, odsek 41 rozsudok z 11.4.2006) alebo vo veciach verejného záujmu (Surek proti Turecku č.1, sťažnosť č.26682/95, odsek 61). Súd vyjadruje názor, že podpora slobodnej politickej diskusie je veľmi dôležitým znakom demokratickej spoločnosti. Prikladá najvyššiu dôležitosť slobode prejavu v kontexte politickej diskusie a je toho názoru, že na to, aby sa ospravedlnilo obmedzenie politického prejavu sa vyžadujú veľmi silné dôvody (Feldek proti Slovensku, sťažnosť č. 29032/95, odsek 83).

26. O KOM boli výroky: Žalobca bol v čase vyslovenia, resp. napísania výrokov poslancom MsZ, členom MR a predsedom komisie športu T. V., je tak chápaný v podobe osoby „verejného záujmu“, kde hranice prípustnej kritiky sú širšie ako u iných osôb. Verejní činitelia si musia byť vedomí, že ich aktivity majú byť a budú pod dohľadom verejnosti a musia vo všeobecnosti strpieť takúto zvýšenú kontrolu verejnosti nad činnosťou, ktorú vykonávajú. V ustálenej súdnej praxi sa uznáva, že u osôb verejného záujmu dochádza k zúženiu priestoru ich súkromnej sféry, v dôsledku čoho sa primerane znižuje aj úroveň ochrany ich osobnostných práv. Každá osoba vystupujúca na verejnosti musí (a v dôsledku toho) strpieť zvýšenú kontrolu verejnosti nad takouto svojou činnosťou (z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 44/2000 zo dňa 05.01.2001). Z pohľadu ochrany osobnosti žalobcu je preto nutné konštatovať, že hranice akceptovateľnosti šírenia informácií týkajúcich sa osoby žalobcu sú širšie oproti „bežným“ občanom nevykonávajúcim funkciu poslanca MsZ, člena MR a predsedu komisie športu. Žalobca ako predseda komisie športu a člen MR mal istú zodpovednosť v oblasti poskytovania dotácií od T. V. a ako politik bol verejne činnou osobou, ktorá musí zniesť väčšiu mieru kritiky ako bežný občan. Každá osoba, ktorá sa rozhodne vstúpiť do verejného života, musí totiž počítať s verejnou kontrolou svojich skutkov. V tomto smere podliehal zvýšenej kontrole a dohľadu verejnosti aj žalobca.

27. ČO bolo obsahom napádaných výrokov: V žalobe napádané výroky, dokonca i berúc do úvahy širší kontext diskusie, zasadnutia MsZ a príspevkov, vyjadrujú pochybnosti žalovaného o procese schvaľovania dotácií, ktorého bol žalobca súčasťou, a tiež pochybnosti žalovaného o použití dotácií, keďže kancelária žalobcu je v rámci areálu športovej haly. Tieto pochybnosti boli s poukazom na skutočnosť, že hádzaná bola v meste dotovaná za 4 roky celkom sumou cca pol milióna eur, na personálne prepojenie osôb a ich funkciami v orgánoch mesta (T. ako sponzor kampane primátora mesta; T. X. ako brat T. X.; L. P. ako prezident V., predseda U. a spolupracovník T. X.; T. X. ako predseda športovej komisie a brat T. X.; P. a X. ako členovia mestskej rady) v spojení so zistením hlavného kontrolóra, legitímne. V žalobe uvedené výroky nemožno v žiadnom smere hodnotiť ako osobné útoky s cieľom difamácie žalobcu ako súkromnej osoby. Predmetom kritiky, či formulácie podozrení zo strany žalovaného bolo hospodárenie T. v zmysle poskytovania a čerpania dotácií na šport. Čím viac sa

difamačný prejav dotýka veci verejného záujmu, tým viac platí prezumpcia práva tento prejav realizovať; v tomto zmysle najsilnejšou prezumpciou ochrany disponujú politické prejavy, teda prejavy týkajúce sa správy vecí verejných. Ochrana politických prejavov úzko súvisí s jednou z funkcií slobody prejavu, ktorou je umožniť jednotlivcom čo najširšiu participáciu na moci a kontrolu moci. Zdravá demokracia si vyžaduje, aby bola vládnuca moc vystavená podrobnému drobnohľadu nielen zo strany zákonodarcu a súdov, ale aj zo strany verejnosti a médií (pozri napr. rozsudky ESLP Sener proti Turecku z 18. júla 2000, sťažnosť č. 26680/95; Lombardo a ďalší proti Malte z 24. apríla 2007, sťažnosť č. 7333/06), preto sa vládnuca moc musí zdržať prijímania reštriktívnych opatrení majúcich odrazujúci účinok na politickú debatu (pozri rozsudok ESLP Castells proti Španielsku z 23. apríla 1992, sťažnosť č. 11798/85) (z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 385/2012 zo dňa 21.01.2014).

28. KEDY boli výroky vyslovené resp. napísané: V konaní nebolo sporným to, že v čase vyslovenia, resp. napísania výrokov, bol žalobca poslancom MsZ, predsedom športovej komisie a členom MR, pričom jeho verejné pôsobenie je vecou legitímneho verejného záujmu. Vo vzťahu k času zverejnenia výrokov súd tiež poukazuje na skutočnosť, že žalobca podal žalobu na ochranu osobnosti na súd dňa 03.04.2019, t.j. päť mesiacov po zverejnení výroku č. 1. a výroku č. 2 v diskusii na regionálnej TV, osem mesiacov po zverejnení výroku č. 5. na webstránke „V.“ a deväť mesiacov po zverejnení výroku č. 3 na zasadnutí MsZ, čo má pre súd vplyv na posudzovanie potenciálnej ujmy, ktorá by vôbec mohla žalobcovi vzniknúť. Aj ESLP v rozsudku Flux proti Moldavsku konštatoval, že ujma spôsobená žalobcovi sa plynutím času môže zmenšovať a súdy na to majú v rozhodovacej činnosti prihliadať (v spomenutej veci bola žaloba podaná 1 rok po zverejnení určitého tvrdenia v novinách).

29. KDE boli výroky zverejnené: V tomto prípade boli výroky zverejnené v regionálnej (mestskej) TV, vyslovené na zasadnutí MsZ, uverejnené na sociálnej sieti K., na webstránke V.. Hoci z dôvodu šírenia internetom možno považovať informácie za relatívne široko dostupné, vzhľadom na problematiku zameranú len na T. V. nemožno dospieť k záveru, že by boli adresované celosvetovému, ale ani celoslovenskému publiku. Obyvatelia mesta či obce sa obvykle zaujímajú o fungovanie vlastnej samosprávy, ďalej prípadne o fungovanie svojho okresného mesta, ďalej vyššieho územného celku, pod ktorý patrí ich obec, a následne o fungovanie verejnej správy na celoslovenskej úrovni. Výroky žalovaného zamerané na T. V. a jeho fungovanie je potom možné reálne považovať za výroky len s regionálnou sledovanosťou, obmedzenou len na okres V..

30. AKO boli informácie formulované: Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze sp.zn. II.ÚS 439/2016 zo dňa 27.10.2016 podrobne rozpisal dôležitosť zhodnotenia, či v danom prípade ide z hľadiska formulácie výrokov o skutkové tvrdenia alebo hodnotiace úsudky, pričom uviedol, že ak v konkrétnom prípade sú z hľadiska ústavnej akceptovateľnosti posudzované hodnotiace úsudky, tak je ochrana výrokov takéhoto charakteru z hľadiska slobody prejavu s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu intenzívnejšia ako v prípade uverejnenia faktov (skutkových tvrdení), ktoré sa môžu ukázať neskôr ako nepravdivé. S prihliadnutím na uvedenú argumentáciu Ústavného súdu súd konštatuje, že výroky uvedené žalovaným, citované v odseku 24. a v celkovom kontexte aj výroky 3. a 5., súd vyhodnotil ako hodnotiace úsudky žalovaného. Pri zhodnotení výrokov ako hodnotiacich úsudkov potom súd neskúmal samotnú pravdivosť jednotlivých výrokov, ale to, či existoval faktický základ oprávňujúci žalovaného vôbec začať s vyslovovaním akýchkoľvek pochybností a podozrení.

31. Pokiaľ ide o vetu z výroku č. 1. „Aj na základe tejto žiadosti pán W. dnes čelí trestnému oznámeniu z obzvlášť závažného trestného činu subvenčného podvodu, do ktorého su zapletení najvyšší predstavitelia mesta L. P., T. X. a T. X.“, ide o hodnotiaci úsudok (s poukazom na použitý výraz „zapletení“, ako aj na charakteristiku výroku samotným žalobcom v žalobe na str. 7 v ods. 24.), ktorý má reálny skutkový základ. Žalobca totiž nepoprel skutkové tvrdenie žalovaného, že žalobca bol uvedený ako podozrivý zo spáchania trestného činu v trestnom oznámení žalovaného vedenom pod K.: W.-XX/X-VYS-TT-XXXX OK, a to v súvislosti s čerpaním dotácií z rozpočtu T. V., a preto sa táto skutočnosť stala nespornou. Pre reálnosť skutkového základu pritom postačuje, že žalovaný podal takéto trestné oznámenie týkajúce sa o.i. aj osoby žalobcu, t.j. domnieval sa, že došlo k spáchaniu trestného činu, bez ohľadu, či následne bolo žalobcovi vznesené obvinenie, a teda žalovaný bol oprávnený vysloviť svoj názor uvedeným výrokom, keďže mu nechýbal faktický základ. Uvedené trestné oznámenie pritom nadväzuje na podozrenia žalovaného vyslovené už na zasadnutí MsZ, z ktorých, ako je uvedené nižšie, mohol mať žalovaný pochybnosti o transparentnosti poskytovania dotácií mestom.

32. V prípade vety z výroku č. 2. „Ako je možné, že jeden z najvyšších predstaviteľov mesta, ktorý je predseda o.z. K., ktorého ste účastní alebo ste jeho členom podniká na čierno šesť rokov v majetku mesta.“ ide o hodnotiaci úsudok žalovaného. Súd pritom vychádza z použitého slovného spojenia „podnikať v majetku mesta na čierno“, ktoré nemá taký jednoznačný obsah, ako by malo napr. vyjadrenie, že sa žalobca dopustil trestného činu neoprávneného podnikania. Okrem toho, ako hodnotiaci úsudok uvedený výrok charakterizoval aj samotný žalobca, a to v žalobe na str. 7 v ods. 24.. Uvedený výrok žalovaný vysvetlil tým, že žalobca je spoločníkom a konateľom v spoločnosti K. MB s.r.o., pričom kancelárske priestory spoločnosti sú v športovej hale, ktorej vlastníkom je T. V.. T. V. prenajalo stavbu Z. o nájme nehnuteľností číslo v N.: XXX/XXXX spoločnosti T. s.r.o., kde konateľom je brat žalobcu T. X.. Podľa skutočností zistených žalovaným (vyžiadaním si z T. V. kópií všetkých žiadostí o súhlas s podnájomom, ktoré boli doručené od 01.01.2013 do 05.02.2019 nájomcom prenajímateľovi), T. V. od platnosti zmluvy o nájme neevduje žiadosť o súhlas s podnájomom ani súhlas k podnájomu pre spoločnosť W. s.r.o., ktorá tak svoju podnikateľskú činnosť v stavbe vykonáva bez súhlasu vlastníka nehnuteľnosti. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že spoločnosť žalobcu mala riadne uzatvorené podnájomné zmluvy s nájomcami a uhrádzala platby za podnájom príslušných priestorov. Vzhľadom na postavenie žalobcu v čase výroku (poslanec MsZ, člen MR a predseda komisie športu T.) bolo možné očakávať od žalobcu, že sa bude zaujímať o to, či nájomca má od prenajímateľa súhlas na prenechanie priestorov kancelárie v budove športovej haly do podnájomu spoločnosti žalobcu. Keďže žalobca nespochybnil tvrdenie žalovaného, že spoločnosť žalobcu podnikala v priestoroch športovej haly (bez ohľadu na to, že len v kanceláriách) ako podnájomca bez toho, aby s prenechaním do podnájomu súhlasil prenajímateľ (v rozpore s § 666 ods. 1 OZ v spojení s čl. 5 ods. 5.1.2. bod 6. zmluvy č. v ISS: 816/2012, resp. v rozpore s § 6 ods. 1 zák.č. 116/1990 Zb.), možno ho považovať za nesporné skutkové tvrdenie. Je potom založený na reálnom stave hodnotiaci úsudok žalovaného, že žalobca podniká v športovej hale („v majetku mesta“) „na čierno“, v zmysle, že tam podniká bez súhlasu vlastníka stavby. Z uvedeného výroku pritom nemožno vyvodíť názor žalovaného, že by žalobca vykonával zárobkovú činnosť bez akéhokoľvek oprávnenia. Hoci udelenie súhlasu s podnájomom je skutočne otázkou týkajúcou sa najmä vzťahu medzi prenajímateľom (T. V.) a nájomcom (T., s.r.o.), bolo možné od žalobcu vyžadovať, aby pred vznikom podnájomného vzťahu medzi nájomcom (T., s.r.o.) a podnájomcom (W..r.o.) preveril splnenie podmienok jeho platnosti, keďže je v súdnej praxi aj taký názor, že absencia písomného súhlasu prenajímateľa má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o podnájme podľa § 39 OZ (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/157/2002 zo dňa 01.05.2004).

33. Veta z výroku č. 3. „Aby si občania vedeli predstaviť koľko odišlo z rozpočtu mesta do akože hádzanej, tak je to toto číslo. 489 320 eura za 4 roky.“ v kontexte celého výroku č. 3., ako aj kontext celého výroku č. 5., majú faktický základ, pre ktorý bol žalovaný oprávnený svoje podozrenia vo veci poskytovania a čerpania dotácií vysloviť. Žalovaný popísal personálne prepojenie T. V. (resp. členov jeho orgánov) s poberateľmi dotácií a funkcie žalobcu, ktorý bol v rokoch XXXX-XXXX poslancom MsZ, členom MR, predsedom Komisie P. V., pričom s jeho funkciami bola spojená určitá právomoc aj zodpovednosť žalobcu v súvislosti s poskytnutím dotácií T. V.. Hodnotiacemu úsudku žalovaného v zmysle vyjadrenia jeho pochybností o schvaľovaní dotácií od T. V. nechýbal reálny základ, keď hlavný kontrolór v správe o vykonanej kontrole zo dňa 12.09.2018 k žiadosti o poskytnutie dotácie spoločnosti U. V. s.r.o. zo dňa XX.XX.XXXX zistil, že táto neobsahovala všetky náležitosti vtedy platného VZN č. XXX/XXXX. V prípade, že hádzaná v meste bola dotovaná za 4 roky celkom sumou cca pol milióna eur, pri personálnych prepojeniach osôb uvádzaných vo výroku a ich funkciami v orgánoch mesta (T. X. ako sponzor kampane primátora mesta; T. X. ako brat T. X.; L. P. ako prezident V., predseda U. a spolupracovník T. X.; T. X. ako predseda športovej komisie a brat T. X.; P. a X. ako členovia mestskej rady) sú (v spojení so zistením hlavného kontrolóra) legitímne pochybnosti žalovaného o transparentnosti procesu schvaľovania dotácií na šport od T. V.. Žalovaný pritom mohol mať pochybnosti aj s prihliadnutím na skutočnosť, že brat žalobcu bol právoplatne odsúdený za subvenčný podvod, pričom bol konateľom v spoločnostiach, ktoré čerpali dotácie z rozpočtu T. V.. Súd poukazuje tiež na skutočnosť, že výroky žalovaného nesmerujú výlučne voči žalobcovi, ale vyjadruje pochybnosti o celom procese schvaľovania dotácií, ktorého bol žalobca súčasťou. Okrem toho, žalovaný vyjadril oprávnené pochybnosti o spôsobe použitia dotácií, keďže vo vyúčtovacích faktúrach U. za rok 2016, ktorými sa preukazuje spôsob použitia dotácií, sú faktúry vystavené U. (ktorej konateľom je brat žalobcu) vo výške 49.677,57 eura a vo vyúčtovaní dotácie subjektu U. V. za rok 2017 sú faktúry D. vo výške 33.125,22 eura. Zo záznamu zo zasadnutia MsZ zo dňa XX.XX.XXXX (čas X:XX:XX.) pritom vyplýva, že uvedená informácia zaujala minimálne jedného ďalšieho poslanca (p. T.), ktorý sa na uvedené chcel priamo dopytovať prítomného hlavného kontrolóra. Súd tiež poukazuje na vyjadrenie primátora mesta, ktorý uviedol vo svojom stanovisku

zverejnenom na webstránke V. (č.l. 23-24), že nariadil opätovnú kontrolu vyúčtovania dotácie, pričom kolegyne z T. úradu identifikovali niektoré otáznе položky a keďže nemá legislatívnu možnosť kontrolovať kontrolu vykonanú hlavným kontrolórom, požiadal ho, aby kontrolu vykonal ešte raz aj s nahliadnutím do účtovnej dokumentácie hádzanárskeho oddielu a zároveň ho požiadal aj o prekontrolovanie vyúčtovania dotácií za roky 2016 a 2017. Z uvedeného vyplýva, že s čerpaním dotácií boli spojené pochybnosti. S poukazom na funkcie žalobcu v rokoch 2014-2018, keď okrem funkcie poslanca MsZ a člena MR bol aj predsedom Komisie športu T. V., možno konštatovať, že s jeho osobou bola spojená aj vyššia zodpovednosť v súvislosti s poskytovaním a čerpaním dotácií, ako zodpovednosť žalovaného, ktorý za spornú dotáciu zahlasoval ako poslanec na zasadnutí MsZ. Ďalej v konaní nebolo sporným, že žalobca má v kancelárskych priestoroch športovej haly kanceláriu pre svoju firmu W..r.o., kde podniká. Žalobca tvrdil, že platba za energie je zohľadnená v platbách podnájomného (lebo ide o nepatrnú položku), avšak podľa čl. V. bod 2. Podnájomnej zmluvy zo dňa 09.11.2009, úhrady za dodávku vody, tepla a elektriny mal podnájomník platiť nájomcovi kvartálne po zúčtovaní za dané obdobie a podľa skutočnej výšky spotreby na príslušnom meracom zariadení. Žalovaný pritom poukazoval na skutočnosť, že v dôkazoch úhrady podnájmu za obdobie od 12/2009 do 05/2019 sa úhrady spotreby energií nenachádzajú. Je potom možné súhlasiť so žalovaným, že keďže spoločnosť žalobcu W. s.r.o. od roku 2009 využíva na podnikanie kancelárske priestory športovej haly vrátane energií, pričom žalobca nepreukázal, že by náklady na energie spoločnosť uhradila, tieto potom boli uhradené z dotácie T. na šport. Výrok žalovaného o tom, že 489.320,- eur za 4 roky odišlo z rozpočtu mesta do „akože“ hádzanej, mal potom potrebný skutkový základ, keďže časť uvedenej sumy (bez ohľadu na to, o akú položku išlo) bola podľa všetkého použitá aj na energie spotrebované spoločnosťou žalobcu v jeho kancelárii, a teda spoločnosť žalobcu mala finančnú výhodu z dotácie T. V. určenej pre šport.

34. K vyššie citovaným hodnotiacim úsudkom súd dodáva, že výroky v nich použité vrátane použitých výrazových prostriedkov nie sú hanlivé, neobsahujú žiadne invektívy, vulgarizmy, priame difamácie, či osočovania osoby žalobcu. Ide o formuláciu pochybnosti a podozrení žalovaného k transparentnosti procesu schvaľovania a čerpania dotácií od mesta s poukazom na personálne prepojenia zainteresovaných osôb vrátane žalobcu. Okrem toho, súd nemal za preukázané, ani z podstaty výrokov nevyplýva, že by žalovaný úmyselne mieril svoje slová s cieľom zasiahnuť do cti či dôstojnosti žalobcu, alebo ho haniť ako súkromnú osobu, keď žalobca bol vo výrokoch spomínaný vždy len v spojitosti s výkonom svojich funkcií. Nebolo možné stotožniť sa s argumentáciou žalobcu, že bol žalovaným zneužitý ako jeden z nástrojov boja žalovaného o post primátora. Uvedené tvrdenie žalovaný poprel, s tým, že o tom, že bude kandidovať, nevedel ani pol roka pred voľbami. Žalobca pritom pravdivosť svojho tvrdenia o motivácii žalovaného ničím nepreukázal a zo samotných výrokov takáto motivácia žalovaného nevyplýva. Okrem toho, žalobca sa domáhal aj ochrany pre výrokom žalovaného z apríla 2017, čo bolo viac ako rok a pol pred voľbami. Súd mal za to, že spôsob vyjadrenia subjektívnych názorov žalovaného z hľadiska formy v žiadnom prípade neprekračuje prípustnú mieru kritiky a ide o prípustné hodnotiace úsudky urobené v rámci slobody prejavu žalovaného. S poukazom na faktický základ všetkých výrokov uvedených v odsekoch 31.-33. rozsudku bolo namieste, aby žalovaný svoje pochybnosti vyjadril, čo urobil primeraným spôsobom. Žalovaný pritom zvolil vecný, neútočný a neemotívny slovník a ním použité formulácie boli nevyhnutné na dosiahnutie legitímneho účelu, vyvolanie diskusie o transparentnosti poskytovania a čerpania dotácií. Súčasne posudzované výroky predstavujú formuláciu podozrení v oblasti hospodárenia mesta, pričom žalovaný pri vyslovovaní týchto výrokov vystupoval z pozície opozičného politika vyjadrujúceho sa k veci verejného záujmu, v rámci kontroly správy vecí verejných. Verejnou vecou je pritom v zásade všetko, čo na seba upútava verejnú pozornosť. Verejné záležitosti a verejná činnosť jednotlivých osôb môžu byť posudzované verejne, a to i kriticky, pričom pokiaľ ide o hodnotiace úsudky, je potrebné vychádzať z prezumovanej dovolenej kritiky. Súd má za to, že išlo kritiku konania osoby majúcej vplyv aj na nakladanie s verejnými prostriedkami, miera expresivity použitá žalovaným nebola v značnom nepomere k cieľu jeho kritiky, t.j. poukázaniu na možné personálne prepojenia pri spravovaní vecí verejných. Pri kritike činnosti verejne pôsobiacich osôb platí prezumpcia o tom, že ide o kritiku dovolenú, ide o totiž o výraz demokratického princípu, o výraz participácie občianskej spoločnosti na veciach verejných. Navyše z preukázaných skutkových okolností prípadu vyplýva, že subjektívnym hodnotiacim úsudkom žalovaného v celom ich kontexte nechýbal skutkový základ, a teda, že sa žalovaný sa mohol domnievať, že kritériom poskytovania dotácií na šport boli o.i. aj rodinné väzby žalobcu s T.. Kritika žalovaného bola primeraná k sledovanému cieľu (poukázať na možné personálne prepojenia pri dotačnej politike mesta). Každé stanovisko alebo kritiku upozorňujúce na prípadné nezrovnalosti v hospodárení s verejnými prostriedkami, je treba z hľadiska verejného záujmu na zvýšenie kontroly nakladania s týmito verejnými finančnými prostriedkami,

považovať za žiadúce (viď napr. nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I. ÚS 1990/2008 zo dňa 23.03.2010). Žalobca navyiac ani nepreukázal, že by výroky žalovaného boli spôsobilé znížiť jeho občiansku česť a ľudskú dôstojnosť. Poukazoval síce na to, že prostriedkami masovej komunikácie sa mohli tieto výroky dostať k množstvu ľudí, avšak to nepreukazuje skutočnosť, že by tým mohlo dôjsť k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, prípadne ohroziť jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Žalobca iba v rámci výsluchu na pojednávaní na otázky svojho právneho zástupcu vo vzťahu k svojej osobe uviedol, že vysvetľovanie mu zaberá veľa času a niektorí klienti mu prestali dvíhať telefón, pričom uvedené ani nekonkretizoval. V rámci samostatnej výpovede v úvode žalobca pritom uviedol, že si nemyslí, že ľudia, s ktorými odviezol nejakú prácu, či už dobrovoľnícku alebo pracovnú, si myslia o ňom niečo zlé, čím žalobca ani nepreukázal, že by výroky mali skutočne difamačné účinky.

35. Pokiaľ ide o ostatné výroky žalovaného v diskusii, na zasadnutí MsZ a v príspevkoch, tieto žalobcom neboli ani v žalobe, ani v replike, označené ako tie, ktorými malo dôjsť k zásahu do osobnostných práv žalobcu, ani nebolo špecifikované, že by konkrétne nimi (a prečo) malo dôjsť k zásahu do osobnosti žalobcu. Avšak aj v prípade, že by súd na všetky ostatné výroky žalovaného vyslovené v diskusii a uvedené v príspevkoch prihliadal, u všetkých výrokov v súvislosti so žalobcom platí, že ide o prípustným spôsobom vyjadrené pochybnosti a podozrenia žalovaného vo vzťahu k spôsobu poskytovania a čerpania mestských dotácií v súvislosti s funkciami žalobcu v orgánoch T.. v spojení s jeho príbuzenským vzťahom s T. X..

36. Práve uvedený test okolností prejavu je kľúčový pre posúdenie proporcionality medzi slobodou prejavu a právom na ochranu osobnosti. Súd porovnal intenzitu zásahu do jedného práva s mierou uspokojiteľnosti druhého práva v kolízii, pričom intenzita zásahu a miera uspokojiteľnosti nadobúdajú jednu z hodnôt nízka, stredná a podstatná (tzv. H. vážiaca formula). Zásah do slobody prejavu žalovaného (v prípade vyhovenia žalobe) vyhodnotil súd s intenzitou podstatnou, pretože ide o výroky v tom čase opozičného poslanca MsZ, týkajúce sa otázok výlučne verejného pôsobenia žalobcu v otázke verejného záujmu - hospodárenia s verejnými financiami. Miera uspokojiteľnosti práva na ochranu osobnosti žalobcu tiež vyplýva z odpovedí na test okolností prejavu, pričom výroky žalovaného (v odseku 24.) mali potenciál zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu, avšak na druhej strane žalobca bol povinný strpieť vyššiu mieru kritiky a kontroly oproti „bežným“ občanom. Kritika tu pozostávala z nastoľovaných podozrení ohľadne hospodárenia T. v súvislosti so žalobcom len v rámci výkonu jeho verejnej funkcie a nesmerovala na súkromný život žalobcu. V tomto smere miera uspokojiteľnosti práv žalobcu je maximálne stredná. Podstatný zásah prevažuje strednú uspokojiteľnosť, a preto súd dal prednosť slobode prejavu žalovaného a žalobu zamietol.

37. Súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR č.k. II.ÚS 439/2016-60 zo dňa 27.10.2016, s ktorým sa stotožňuje, a v ktorom ústavný súd uviedol, že „Ústavnému súdu sa opakovane dostalo príležitosti prispieť k ústavnoprávnej rozprave o slobode prejavu. V jednom zo svojich rozhodnutí extenzívnejšie pojednávajúcich o ochrane slobody prejavu, v náleze sp. zn. II. ÚS 326/09 zo 4. marca 2010, deklaroval, že sloboda prejavu je nevyhnutná pre demokraciu a pre tvorbu slobodnej verejnej mienky v otvorenej spoločnosti, je základným pilierom demokratickej spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k verejným veciam a vynášať o nich hodnotové sudy, pričom aj pri kritike platí z princípu demokracie vyplývajúca ústavná prezumpcia, že ide o kritiku dovolenú (porov. II. ÚS 326/09, bod 39). Ústavný súd následne v náleze sp. zn. III. ÚS 385/2012 z 21. januára 2014 aj v duchu judikatúry ESLP (najmä už uvedeného rozsudku ESLP vo veci Handyside v. Veľká Británia, bod 49) doplnil, že sloboda prejavu vo všetkých štátoch vybudovaných na demokratických princípoch predstavuje jeden zo základných pilierov demokracie a uplatňuje sa nielen voči informáciám a myšlienkam, ktoré sú prijímané priaznivo, resp. sú pokladané za neškodné či neutrálne, ale aj voči tým, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva, čo je dané požiadavkami pluralizmu, znášateľnosti a otvorenosti, bez ktorých nemožno hovoriť o demokratickej spoločnosti.“

38. Súd pritom odkazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/54/2018-199 zo dňa 30.01.2019, v ktorom odvolací súd uviedol, že „sloboda prejavu predstavuje jednu z najdôležitejších hodnôt každej demokratickej spoločnosti a podľa ústavnoprávnej súdnej praxe každý názor, stanovisko alebo kritika je zásadne prípustnou záležitosťou (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 357/96). Obmedzenie slobody prejavu je preto výnimkou, ktorú je nutné interpretovať reštriktívne a možno ju ospravedlniť iba kvalifikovanými okolnosťami.“ V rozhodnutí č.k. 10Co/323/2016-176 zo dňa 29.11.2017, aplikovateľnom na tu pojednávanú vec, Krajský súd v Trnave

uzavrel, že „o neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde okrem iného vtedy, keď je zásah dovolený (resp. je jeho možnosť predpokladaná) zákonom, ak nie sú prekročené zákonom stanovené medze. Ide o situácie, kedy nad individuálnymi záujmami jednotlivých fyzických osôb, do ktorých osobností je zasahované, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší osobitný verejný záujem (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 148/2008). Takýto zásah do osobnostných práv zostáva povoleným za predpokladu, že sa stal primeraným spôsobom a súčasne nie je v rozpore s takými oprávnenými záujmami fyzickej osoby, na ktorých je potrebné s ohľadom na zabezpečenie elementárnej úcty k dôstojnosti jej osobnosti za všetkých okolností bezpodmienečne trvať. V niektorých prípadoch samotná právna úprava kladie na osoby vykonávajúce určitú činnosť, osobitné nároky (predpoklady), a to aj také, ktoré súvisia s právami, ktoré sú inak chránené Dohovorom (Dohovor o ľudských právach, oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb). Od verejne činných osôb sa podľa konštantnej judikatúry všeobecne vyžaduje povinnosť akceptovať väčšiu mieru verejnej kritiky než od iných občanov (preto sú v prípade verejných osobností dané širšie limity prípustnej kritiky než v prípade súkromnej osoby).“ Obdobne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/405/2015-384 zo dňa 26.10.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že „odvolací súd sa stotožnil so záverom, že hodnotiace úsudky obsahovali prípustnú kritiku a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je verejne činná osoba a do politiky sa dal zvoliť dobrovoľne. Žalobca nevymedzil dôvody, na základe ktorých považuje výroky za neoprávnené zásahy do jeho osobnostných práv, nešpecifikoval žiadne poškodenie svojho mena, ľudskej dôstojnosti, cti, žiaden postih voči jeho osobe ani ujmu.“

39. Keďže súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalovaný svojimi výroky len primeraným spôsobom realizoval svoju slobodu prejavu, ktorej bolo s poukazom na test proporcionality potrebné dať prednosť pred právom žalobcu na ochranu osobnosti, žalobu v celom rozsahu, t.j. v časti zdržania sa ďalších zásahov, v časti požadovaného ospravedlnenia, ako aj v časti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, vo výroku I. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

40. Súd nevykonával dokazovanie výsluchom svedkyne J., pretože mal skutkový stav za preukázaný vykonaným dokazovaním v rozsahu dostačujúcom pre rozhodnutie vo veci. Vykonanie tohto dôkazu nepovažoval súd za hospodárne, keďže by nemal vplyv na právne posúdenie veci súdom a nebol by spôsobilý privodiť iné rozhodnutie súdu a išlo by o dôkaz, ktorým by sa len navýšili trovy konania, ktoré by v konečnom dôsledku znášal žalobca.

41. K žiadosti žalobcu zo dňa 23.10.2019 o opravu zápisnice, resp. vyhotovenie doslovného prepisu zvukového záznamu z priebehu pojednávania, súd uvádza, že bola vykonaná oprava zápisnice z pojednávania dňa 08.10.2019 v zmysle bodu 3. žiadosti žalobcu, a síce oprava zrejmej chyby pri zápise, že žalobu predniesol, resp. sa pridržiaval jej písomného znenia, právny zástupca žalobcu a nie žalovaný. V ostatnej časti považoval súd žiadosť žalobcu za nedôvodnú, pretože okrem vyššie uvedenej chyby v označení strany k ďalším chybám pri spisovaní zápisnice nedošlo. V prípade žiadosti o opravu spojenia „napredovania športových klubov“ namiesto „napredovania hádzanárskych športových klubov“ súd uvádza, že do zápisnice bolo zaznamenané to, čo právny zástupca povedal a nie to, čo mal na mysli a chcel povedať. V prípade výrokov, z ktorých podľa žalobcu možno nadobudnúť dojem, že ide o vlastné výroky žalobcu, súd uvádza, že takýmto spôsobom sa žalobca vyjadroval, a preto sú jeho vety takto zachytené v zápisnici, avšak súdu je zrejmé, že žalobca uvedenými vetami uvádzal, čo o ňom povedal, resp. napísal žalovaný, takto to súd aj chápal, a nie ako priznanie žalobcu. Do zápisnice sa zachytáva podstatný obsah prednesov (§ 99 ods. 1 CSP), a preto nebolo potrebné trvať na zápise vyjadrovania sa strán o tretej osobe, ktorá nie je stranou v spore (L. D.), pričom vyjadrenie sa o nej žalovaným je i tak obsiahnuté v listinnom dôkaze predloženom žalobcom (č.l. 223). Rovnako medzi podstatný obsah prednesov nepatrí vyjadrenie žalobcu, že je otázkou na primátora, prečo zverejnil pripravovanú žalobu na žalovaného na svojej oficiálnej facebookovej stránke, keďže sa žalobca vyjadril v tom zmysle, že nevie, preto je logické, že by mal vedieť primátor. Pokiaľ ide o konštatovanie súdu podľa § 181 ods. 2 CSP, že za nesporné medzi stranami možno považovať, že žalobca bol v rokoch členom komisie ekonomickej a prevodov majetku mesta, uvedené vyplývalo z ustanovenia § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalovaný v duplike uviedol skutkové tvrdenie, že žalobca bol o.i. členom komisie ekonomickej a prevodov majetku mesta, pričom žalobca napriek poučeniu o sudcovskej koncentrácii konania doručeného mu prostredníctvom právneho zástupcu spolu s predvolaním na pojednávanie (č.l. 222) na uvedené pred konštatovaním súdu v zmysle § 181 ods. 2 CSP nereagoval a uvedené skutkové tvrdenie nepoprel, preto ho súd považoval za nesporné, a preto ho aj ako nesporné skonštatoval. Z uvedeného vyplýva, že o chybný

zápis nešlo, súd však následne na popretie skutkového tvrdenia žalobcom (hoci urobené až v rámci výsluchu) prihladol a pri rozhodovaní z funkcie žalobcu ako člena komisie ekonomickej nevychádzal. K žiadosti žalobcu o vyhotovenie doslovného prepisu zvukového záznamu súd uvádza, že mu nie je možné vyhovieť, keďže o priebehu pojednávania už bola spísaná zápisnica a túto nie je možné nahrádzať inou. Strana však má možnosť vyžiadať si za poplatok zvukový záznam z pojednávania a v prípade odvolacieho konania poukázať na výpovede v ňom zachytené, aj ktoré nie sú zachytené v zápisnici. Súd však dodáva, že žiadna z námietok žalobcu k zápisnici sa netýkala takej časti, ktorá by bola pre rozhodnutie súdu relevantná.

42. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

45. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

46. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol v konaní plne úspešný, z čoho vyplýva nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v plnom rozsahu. Keďže však žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli (súdny poplatok mu vyrubený nebol; v konaní nebol právne zastúpený; vo vyjadrení k žalobe ani v duplike si nárok na náhradu trov konania neuplatnil), pričom takúto situáciu CSP neupravuje, súd mu vo výroku II. s poukazom na ustanovenie čl. 4 ods. 2 CSP (princíp racionálneho zákonodarcu) nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.